Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25882
Copyright: Admont, Benediktinerstift

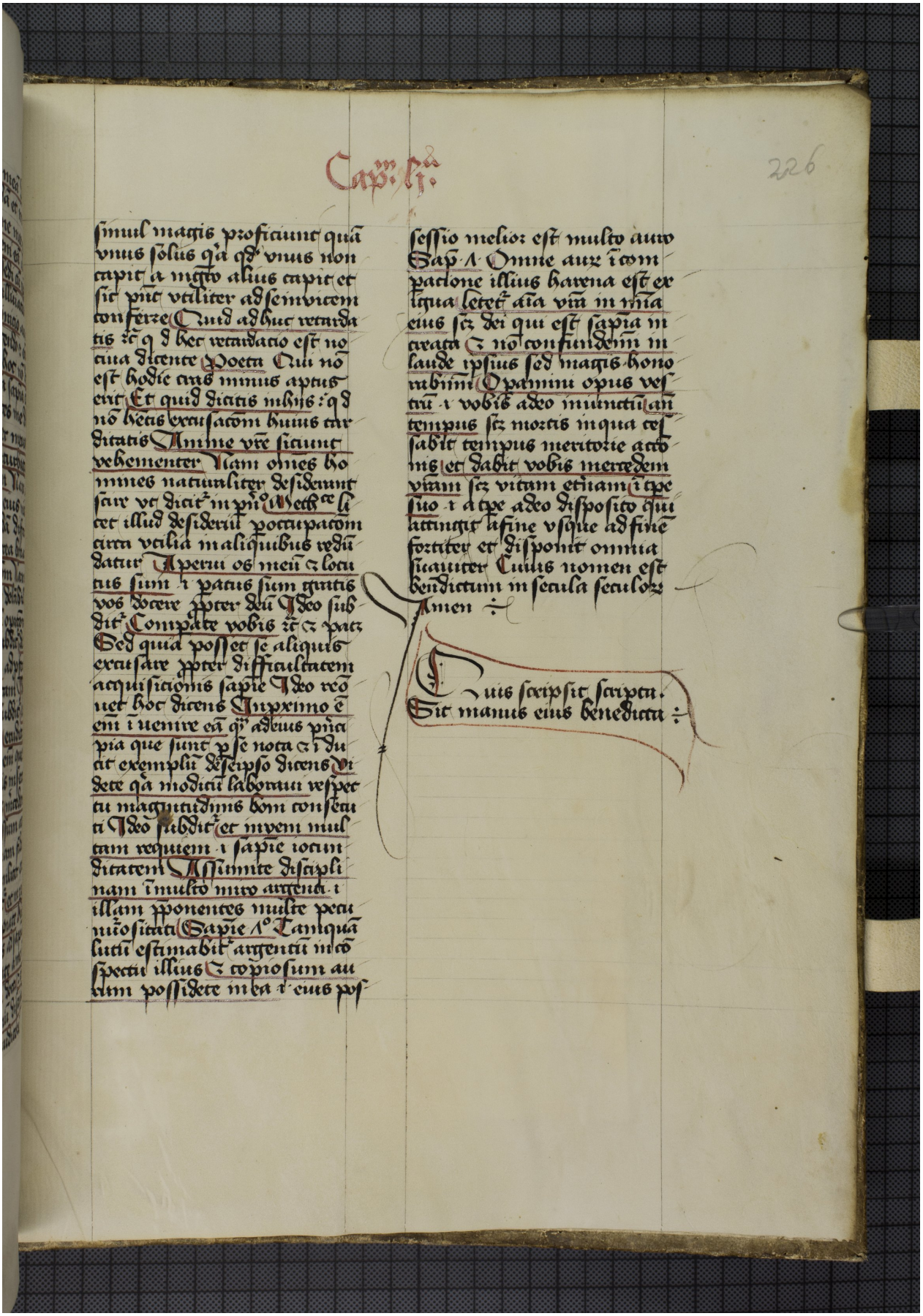

Cap. xi.

226

simul magis proficiunt quā
vnus solus qa qd vnus non
capit et magis alius capit et
sic pnt vtiliter adsemvicem
conferre Quid adhuc retrida
tis ꝛc q d hec retradatio est no
cua dicente Poeta Qui nō
est hodie cras minus aptus
erit Et quid dicitis mihis: q d
nō habetis excusacōm huius tar
ditatis Anime vre sicunt
vehementer Nam omnes ho
mines naturaliter desiderant
sar vt dicit in pnio Metha ꝛc si
cet illud desiderii pocupacōm
circa vilia in aliquibus redu
datur Aperui os meū ꝛ locu
tus sum i patris sum gnitis
vos docere ꝓter deū Ideo sub
dit Compate vobis ꝛc ꝛ pater
Sed quia posset se aliquis
excusare ꝓter difficultatem
acquisicionis sapie Ideo reō
uet hoc dicens Inprimo ē
em i uenire eā qm adeus pria
pia que sunt pse nota ꝛ i du
cit exemplū de ipso dicens Vi
dete qa modicū laboraui respec
tu magnitudinis bōm consequ
ti Ideo subdit et inveni mul
tam requiem i sapie locum
ditatem Assumite disipli
nam i multo meo argento i
illam ponentes multe pecu
niositati Sapie A° Tanquā
lutū estimabit argentū in cō
spectu illius ꝛ copiosum au
rum possidere in ea i eius pos
sessio melior est multo auro
Sap A° Omne aurū i com
paracione illius harena est ex
iqua letet aia viri in ria
eius scz dei qui est sapia in
creata ꝛ nō confiridem in
laude ipsius sed magis hono
rabim Operamini opus ves
tū i vobis adeo minuetū an
tempus scz mortis in qua ces
sabit tempus meritorie acto
nis et dabit vobis mercedem
vitam scz vitam etiam i ipse
sio i a ipse adeo disposito qui
attingit a fine vsque ad finē
fortiter et disponit omnia
suauiter Cuius nomen est
benedictum in secula seculoꝝ
Amen ÷

Cuius scripsit scripta.
Sit manus eius benedicta ÷